

[Poul Dam.]

Det andet er, at der — i hvert fald fra nogle sider — har været talt om denne sag, som om der var tale om et angreb på kristendommen, på god moral og gode sæder og alt muligt andet, men i hvert fald et angreb på kristendomsundervisningen her i landet. Med denne baggrund vil jeg dog gerne antyde, at der kunne være et ganske andet synspunkt i sagen, nemlig at man mente, at kristendommens stilling i det danske samfund var bedst tjent med, at kristendomskundskab som fag forsvandt ud af børneskolen.

Jeg skal undlade at gå dybt ind i denne argumentation; jeg har gjort rede for den i en artikel i Dansk Kirkeliv i 1961, hvilket ikke er noget særlig ukirkeligt foretagende. Det bliver redigeret af den nuværende kirkeminister. Og så kan man også sige, at vi har en tradition i dansk folkeliv og kirkeliv, som nok er væsentlig at tage med her: den grundtvigske. Det kan måske erindres, at Grundtvigs syn på dette spørgsmål var, at troen ikke var en skolesag, og at man så vidt muligt måtte afskaffe religionsundervisningen i skolen netop af hensyn til kristendommens stilling i samfundet. Jeg tror, det er væsentligt at fastslå, at det drejer sig om ting, som hjemmene og kirken har hovedansvaret for, og at skolen næppe kan gøre nogen nytte, sandsynligvis kun gøre skade.

Dette er også sagt til fru Ellen Strange Petersen, som mente, at denne undervisning var nødvendig for at genoprette god moral og for at styrke gode synspunkter her i landet. Jeg tror ikke, at skolen kan klare disse problemer; det er helt andre ting, der skal til. Vi opnår det modsatte, vi opnår noget, vi slet ikke havde tilsigtet, ved ensidigt at lægge vægt på en skoleundervisning, som der altså i Danmark er god, gammel tradition for at sætte et spørgsmålstegn ved — og det vil jeg gerne fortsætte med. Jeg håber, at den kommende kommission også kommer til at bestå af medlemmer, der ud fra et kristent synspunkt ønsker at gå imod kristendomsundervisningen i folkeskolen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Diderichsen): Jeg vil gerne takke ministeren og ordførerne for den saglige og rolige debat,

vi har haft om disse ting. Jeg glæder mig over, at alle har lagt vægt på selve sagen, og jeg synes også, der er kommet gode, interessante ting frem under forhandlingen, så det ikke har været ganske forgæves, at jeg fremsatte dette forslag om ændring af læreruddannelsesloven og derved endnu en gang bragte dette emne på bane her i folketinget.

Jeg skal ikke prøve på at tage stilling til alle de enkeltheder, der er nævnt, for ikke unødigt at forlænge diskussionen, og jeg skal prøve på heller ikke at gentage alt for meget af, hvad jeg selv har sagt — jeg håber nu også, jeg har sagt det så eftertrykkeligt, at det ikke skulle være nødvendigt; derfor vil jeg nøjes med enkelte lidt mere løsrevne bemærkninger.

Hvad angår ministerens indlæg, vil jeg gerne udtrykkeligt takke for den saglige behandling af mit lovforslag og den beherskede, rolige tone, i hvilken vi nu kan føre denne samtale.

Løftet om at oprette et kursus for folk, der slet ingen forudsætninger har, er en positiv ting, som jeg noterer med glæde. Noget andet, som åbner visse praktiske perspektiver, er diskussionen vedrørende timetallet, idet det jo blev fremhævet både af ministeren, af hr. Poul Hartling, af hr. K. Helveg Petersen og måske også af andre, at der er mulighed for et endog særdeles højt timetal, hvis man ikke vil følge vort forslag, men stadig væk nøjes med det ene års obligatorisk kristendomsundervisning. Spørgsmålet er, hvor mange timer man kan presse ind i en sådan timeplan; hensynet til de andre fag gør sig naturligvis gældende — og også hensynet til eleverne, som måske let kan få lidt for meget af én tallerken. Men det er naturligvis noget, som ikke hører hjemme i folketingets drøftelse af alle disse ting; dog vil jeg gerne føje til, at det jo ville være rart med en autoritativ udtalelse fra ministeren om, at ministeren selv ville anse det for rimeligt, om man kunne nå frem til et sådant meget højt timeantal, hvis man ikke vil gå ind for at udstrække undervisningen og således nå de 7 timer, der regnedes med i seminariekommissionen.

Må jeg i øvrigt, navnlig over for hr. Poul Hartling, sige, at ugetallene netop stammer fra den betænkning vedrørende læreruddan-